

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี

พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา และแนวทางการบริหารเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๖ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีจึงตราข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับกับนักศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๔๕ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดา กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือประกาศ อันใดที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“คณะ” หมายความว่า หน่วยงานทางวิชาการของมหาวิทยาลัยที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

“ภาควิชา” หมายความว่า หน่วยงานทางวิชาการที่สังกัดคณะ

“สาขาวิชา” หมายความว่า สาขาของหลักสูตร หรือวิชาเอก ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน

“หลักสูตร” หมายความว่า กลุ่มหรือชุดของรายวิชาในระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“คณบดี” หมายความว่า หัวหน้าหน่วยงานทางวิชาการระดับคณะของมหาวิทยาลัย

“คณะกรรมการประจำคณะ” หมายความว่า คณะกรรมการวิชาการ ซึ่งรับผิดชอบในการกำกับดูแลมาตรฐานทางวิชาการของคณะ

“ประธานหลักสูตร” หมายความว่า อาจารย์ประจำผู้รับผิดชอบในการบริหารหลักสูตร

“อาจารย์ที่ปรึกษา” หมายความว่า อาจารย์ประจำหลักสูตร ภาควิชา และ/หรือคณะ ที่ทำหน้าที่ให้คำปรึกษา แนะนำ ตักเตือน ดูแลความประพฤติ และแนะแนวการศึกษา ให้กับนักศึกษา

“นักศึกษา” หมายความว่า ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

“นักศึกษาภาคปกติ” หมายความว่า ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา

“นักศึกษาภาคพิเศษ” หมายความว่า ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย และลงทะเบียนเรียนแบบไม่เต็มเวลา

“การลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา” หมายความว่า การลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งคิดเป็นหน่วยกิตการเรียนรวมกันไม่น้อยกว่า ๕ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต ในแต่ละภาค การศึกษาปกติ

“การลงทะเบียนเรียนแบบไม่เต็มเวลา” หมายความว่า การลงทะเบียนเรียนรายวิชาต่าง ๆ ซึ่งคิดเป็นหน่วยกิตการเรียนรวมกันไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๕ หน่วยกิต ในแต่ละภาค การศึกษาปกติ

“การวัดและประเมินผลการศึกษา” หมายความว่า การสอบภาคทฤษฎี การสอบภาคปฏิบัติ การสอบปากเปล่า หรือการประเมินความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการทำงาน การฝึกอบรม การฝึกอาชีพ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย โดยนำมาเทียบกับเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัย กำหนดขึ้น เพื่อประเมินเป็นผลการศึกษา

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือ คำสั่ง เพื่อปฏิบัติการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัย คำวินิจฉัยของอธิการบดี ให้ถือเป็นที่สุด

รายละเอียดอื่นใดที่เกี่ยวข้อง ที่มีได้ปรากฏในข้อบังคับนี้ ให้ออกเป็นประกาศของมหาวิทยาลัย

หมวด ๑

การบริหาร

ข้อ ๖ ให้มีคณะกรรมการเพื่อบริหารการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี ดังนี้

๖.๑ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

๖.๒ คณะกรรมการบริหารวิชาการ

- ๖.๓ คณะกรรมการประจำคณะ
- ๖.๔ คณะกรรมการบริหารภาควิชา
- ๖.๕ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร

ข้อ ๗ คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

อธิการบดี	เป็นประธานกรรมการ
รองอธิการบดีทุกฝ่าย	เป็นกรรมการ
ผู้ช่วยอธิการบดีทุกฝ่าย	เป็นกรรมการ
คณบดีทุกคณะ	เป็นกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนัก/ศูนย์/โครงการบัณฑิตศึกษา	เป็นกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) กำหนดนโยบายและแนวทางในการจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคม และสนองนโยบายของสภามหาวิทยาลัย
- (๒) กำกับดูแลการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- (๓) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนโครงการและกิจกรรมที่เพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และคุณภาพทางวิชาการ ทั้งของคณาจารย์และนักศึกษา
- (๕) รับข้อเสนอแนะของสภามหาวิทยาลัย และสภาวิชาการมาพิจารณา เพื่อหาแนวทางดำเนินการให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้มากที่สุด

ข้อ ๘ คณะกรรมการบริหารวิชาการ ประกอบด้วย

รองอธิการบดีที่รับผิดชอบงานด้านวิชาการ	เป็นประธานกรรมการ
คณบดีทุกคณะ	เป็นกรรมการ
ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	เป็นกรรมการและเลขานุการ
หัวหน้างานบริหารทั่วไปสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน	เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

- (๑) พัฒนามาตรฐานและกำกับดูแลให้การจัดการศึกษาระดับปริญญาตรี มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน
- (๒) พิจารณากลับกรองการขอเปิดหลักสูตร เพื่อนำเสนอให้มหาวิทยาลัยเห็นชอบ

(๓) พิจารณากลับกรองการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรระดับปริญญาตรี เพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณากลับกรองการขอแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารภาควิชา และคณะกรรมการบริหารหลักสูตร เพื่อเสนอให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้ง

(๕) พิจารณากลับกรองการจัดทำโครงการเสริมสร้างพัฒนาความสามารถทางวิชาการของคณาจารย์และนักศึกษาทั้งมหาวิทยาลัย

(๖) พิจารณากลับกรองการรับนักศึกษา การจัดแผนการเรียน และการประเมินผลการศึกษา

(๗) จัดทำร่างระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ระดับปริญญาตรี

(๘) ปฏิบัติงานอื่นๆตามที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยและสภาวิชาการมอบหมาย

ข้อ ๕ คณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วย

คณบดี	เป็นประธานกรรมการ
รองคณบดี	เป็นรองประธาน
ผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอก	เป็นกรรมการ
หัวหน้าภาควิชา	เป็นกรรมการ
ประธานหลักสูตร	เป็นกรรมการ
หัวหน้าสำนักงานคณะ	เป็นเลขานุการ

คณะกรรมการประจำคณะ มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) พิจารณาความต้องการของสังคม และนโยบายการศึกษาของรัฐบาล เพื่อนำมาจัดหลักสูตรและการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ

(๓) นำเสนอการเปิดหลักสูตรและการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ ต่อสภาวิชาการ และสภามหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมสนับสนุนการปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนรายวิชาต่างๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะให้มีประสิทธิภาพ

(๕) ส่งเสริมสนับสนุนให้คณาจารย์ผลิตผลงานทางวิชาการ และสื่อการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ

(๖) จัดหาทรัพยากรการเรียนรู้สำหรับการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะให้มีปริมาณเพียงพอ และมีคุณภาพได้มาตรฐาน

(๙) จัดทำโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทางวิชาการ ทั้งของคณาจารย์และนักศึกษา

(๑๐) ควบคุมดูแลมาตรฐานทางวิชาการของคณะ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๑๑) ประเมินการสอนของคณาจารย์ เพื่อปรับปรุงพัฒนา และยกระดับคุณภาพให้สูงขึ้น

(๑๒) พิจารณาการขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา การขอยกเว้นการเรียนรายวิชา การขอโอนย้ายหลักสูตร หรือ สาขาวิชา และการขอเข้าศึกษาเพื่อรับปริญญาที่สองของนักศึกษา

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการบริหารภาควิชา ประกอบด้วย

หัวหน้าภาควิชา	เป็นประธานคณะกรรมการ
ประธานหลักสูตรในสังกัด	เป็นกรรมการ
ผู้ประสานงานรายวิชา หรือ หมู่วิชาในสังกัด	เป็นกรรมการ
ประธานหลักสูตรที่คัดเลือกขึ้นมา	เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการบริหารภาควิชา มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) นำเสนอการเปิดหลักสูตร และการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบของภาควิชาต่อคณะกรรมการประจำคณะ เพื่อเสนอขอความเห็นชอบตามลำดับ

(๒) สนับสนุนการปรับปรุงพัฒนากระบวนการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของภาควิชาให้มีประสิทธิภาพ

(๓) จัดหาทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อสนับสนุนให้การเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของภาควิชาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) สนับสนุนให้คณาจารย์ผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของภาควิชา

(๕) จัดทำโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทางวิชาการทั้งของคณาจารย์และนักศึกษา

(๖) ควบคุมดูแลมาตรฐานทางวิชาการของภาควิชา ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการประจำคณะมอบหมาย

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วย

ประธานหลักสูตร	เป็นประธานกรรมการ
อาจารย์ประจำหลักสูตร	เป็นกรรมการ
อาจารย์ประจำหลักสูตร ที่คัดเลือกขึ้นมา	เป็นกรรมการและเลขานุการ

การได้มาซึ่งคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ให้อยู่ในดุลพินิจของแต่ละคณะ และให้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่อยู่ในความรับผิดชอบให้ทันสมัยและสอดคล้องกับ ความต้องการของสังคม

(๒) ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรที่อยู่ใน ความรับผิดชอบให้มีประสิทธิภาพ

(๓) จัดหาและผลิตสื่อการเรียนการสอนสำหรับรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรในความ รับผิดชอบ

(๔) จัดทำโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างคุณภาพทางวิชาการ ทั้งของ คณาจารย์และนักศึกษาในหลักสูตร

(๕) ติดตามและประเมินผลการเรียนการสอนให้มีคุณภาพได้มาตรฐานตามเกณฑ์ของ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

(๖) ทำการประกันคุณภาพหลักสูตร ในด้านการบริหารหลักสูตร การจัดทรัพยากร ประกอบการเรียนการสอนและการวิจัย การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา และการสำรวจ ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ตามที่คณะกรรมการบริหารภาควิชาและคณะกรรมการประจำ คณะมอบหมาย

ข้อ ๑๒ กรรมการตามข้อ ๗ ถึง ๑๑ ที่มีได้เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ให้มีวาระการดำรง ตำแหน่งคราวละ ๓ ปี และอาจได้รับการแต่งตั้งใหม่อีกก็ได้

หมวด ๒

คณาจารย์

ข้อ ๑๓ คณาจารย์ ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอน มีคุณสมบัติ ดังนี้

(๑) เป็นอาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่สำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่าขึ้นไป หรือมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับ

(๒) มีความประพฤติดี มีจรรยาบรรณของวิชาชีพ

(๓) แสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งการติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการในศาสตร์ ของตน และการสร้างองค์ความรู้ด้วยกระบวนการวิจัย

(๔) สอนและอบรมนักศึกษาให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ และคุณธรรมจริยธรรม

(๕) ให้บริการทางวิชาการแก่สังคม

(๖) มีความรับผิดชอบสูง เป็นแบบอย่างที่ดีของศิษย์

ข้อ ๑๔ อาจารย์ผู้สอน มีหน้าที่รับผิดชอบในการปรับปรุงหลักสูตรรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย ให้สอน และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

หมวด ๓ ระบบการจัดการศึกษา

ข้อ ๑๕ มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาระดับปริญญาตรีในระบบทวิภาค และจัดการศึกษาทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ ทั้งในมหาวิทยาลัยและนอกมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ ในการจัดการศึกษาระบบทวิภาค มหาวิทยาลัยกำหนดให้ปีการศึกษาหนึ่งแบ่งออกเป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ในแต่ละภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๕ สัปดาห์ และอาจจัดให้มีภาคฤดูร้อน โดยกำหนดระยะเวลาและหน่วยกิตให้มีสัดส่วนเทียบเคียงกันได้กับภาคการศึกษาปกติ

“หน่วยกิต” เป็นหน่วยที่แสดงปริมาณเวลาในการศึกษาแต่ละรายวิชา โดยมีหลักในการคิดค่าหน่วยกิต ดังนี้

(๑) รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายความรู้หรืออภิปรายปัญหาไม่น้อยกว่า ๑๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๒) รายวิชาภาคปฏิบัติ ที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลองไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๓) การฝึกงาน หรือ การฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึกไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาค การศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

(๔) การทำโครงการหรือกิจกรรมการเรียนอื่นใดตามที่ได้รับมอบหมาย ที่ใช้เวลาทำโครงการหรือกิจกรรมนั้น ๆ ไม่น้อยกว่า ๔๕ ชั่วโมงต่อภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ ๑ หน่วยกิตระบบทวิภาค

ข้อ ๑๗ หลักสูตรการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยเปิดสอน มี ๓ ประเภท ดังนี้

(๑) หลักสูตรระดับปริญญาตรี(๔ ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๒๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๘ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๒ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา สามารถศึกษาสำเร็จได้ไม่ก่อน ๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๔ ภาคการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๒) หลักสูตรระดับปริญญาตรี(๕ ปี) มีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๑๕๐ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๑๐ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๑๕ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา สามารถศึกษาสำเร็จได้ไม่ก่อน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่ก่อน ๑๗ ภาคการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

(๓) หลักสูตรระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต ใช้เวลาศึกษาไม่เกิน ๔ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๖ ปีการศึกษา สำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา สามารถศึกษาสำเร็จได้ไม่ก่อน ๔ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับการลงทะเบียนเรียนเต็มเวลา และไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาสำหรับการลงทะเบียนเรียนไม่เต็มเวลา

ข้อ ๑๘ มหาวิทยาลัยจัดให้มีการประกันคุณภาพของทุกหลักสูตรที่เปิดสอน และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์มาตรฐานของคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมวด ๔

คุณสมบัติและวิธีรับนักศึกษา

ข้อ ๑๙ คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษา

๑๙.๑ เป็นผู้สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์ที่หลักสูตรแต่ละประเภทกำหนดไว้ ดังนี้

๑๙.๑.๑ หลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี และ ๕ ปี) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

๑๙.๑.๒ หลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง) จะต้องเป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือเทียบเท่า หรือระดับอนุปริญญา (๓ ปี) ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัย หรือตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอนุปริญญา พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๙.๒ เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรง และไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรง หรือโรคที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษา

๑๙.๓ มีคุณสมบัติอย่างอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๐ การรับเข้าศึกษา

มหาวิทยาลัยจะพิจารณารับสมัครเข้าเป็นนักศึกษา โดยวิธีการสอบคัดเลือก หรือการคัดเลือกตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๒๑ การรายงานตัวเป็นนักศึกษา

๒๑.๑ ผู้ที่ผ่านการคัดเลือกหรือสอบคัดเลือก จะต้องรายงานตัวเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาพร้อมด้วยเอกสาร ตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยกำหนด มิฉะนั้นจะถือว่า สละสิทธิ์

๒๑.๒ เมื่อรายงานตัวขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยจะกำหนดรหัสประจำตัวนักศึกษาให้ตามหลักสูตรและสาขาวิชาที่นักศึกษาสังกัด และจะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้คำปรึกษา แนะนำ และดูแลนักศึกษา

หมวด ๕ การลงทะเบียนเรียน

ข้อ ๒๒ นักศึกษาทุกคนต้องลงทะเบียนเรียนและชำระเงินค่าบำรุงการศึกษาและค่าธรรมเนียมการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา ตามอัตราที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยให้ชำระตามวัน เวลา และสถานที่ที่มหาวิทยาลัยแจ้งให้ทราบ พร้อมแสดงหลักฐานการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาให้ครบถ้วน จึงจะถือว่า การลงทะเบียนนั้นสมบูรณ์

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่มีความจำเป็น มหาวิทยาลัยอาจประกาศงดการสอนวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือ จำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งก็ได้

ข้อ ๒๔ นักศึกษาซึ่งสำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาตรีหลักสูตรหนึ่งแล้ว หากมีความประสงค์ จะเรียนอีกหลักสูตรหนึ่งในขณะเดียวกันหรือต่างขณะกัน เพื่อรับปริญญาที่ ๒ ก็สามารถกระทำได้ โดย จะต้องได้รับการพิจารณาและอนุมัติจากคณะกรรมการประจำคณะ ในการคัดเลือกนักศึกษาตามเงื่อนไข และกำหนดจำนวนรายวิชา จำนวนหน่วยกิต และระยะเวลาที่นักศึกษาจะต้องศึกษาเพิ่มเติม

ข้อ ๒๕ การกำหนดจำนวนหน่วยกิตต่อภาคการศึกษาในการลงทะเบียนเรียน

๒๕.๑ ภาคการศึกษาปกติ

๒๕.๑.๑ นักศึกษาภาคปกติจะต้องลงทะเบียนเรียนแบบเต็มเวลา โดยในแต่ละภาคการศึกษาปกติ ต้องลงทะเบียนเรียนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๘ หน่วยกิต และไม่เกิน ๒๒ หน่วยกิต

๒๕.๑.๒ นักศึกษาภาคพิเศษจะต้องลงทะเบียนเรียนแบบไม่เต็มเวลา โดยในแต่ละภาคการศึกษาปกติ ต้องลงทะเบียนเรียนรวมกันแล้วไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๘ หน่วยกิต

๒๕.๑.๓ การนับจำนวนหน่วยกิตในข้อ ๒๕.๑.๑ และ ๒๕.๑.๒ จะไม่นับหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนในลักษณะเป็นบุพวิชา (Prerequisite) เพื่อปรับพื้นฐาน หรือเรียนแบบเรียนร่วม หรือรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้สอบเทียบ โดยไม่ต้องเข้าเรียน

๒๕.๒ ในภาคการศึกษาฤดูร้อน นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ไม่เกิน ๘ หน่วยกิต

หมวด ๖

การขอเปลี่ยนแปลง เพิ่ม ถอน และยกเลิกรายวิชา

ข้อ ๒๖ การขอเปลี่ยนแปลง เพื่อเพิ่ม หรือถอนรายวิชาเรียน จะกระทำได้เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนแล้ว และจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๒๐ วัน ของภาคการศึกษาปกติ หรือ ๑๐ วันของภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยนับจากวันเปิดภาคการศึกษา พร้อมทั้งให้ยื่นหลักฐานต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๗ การขอยกเลิกรายวิชาเรียน สามารถกระทำได้ โดยนักศึกษาต้องได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ประจำวิชา หลังจากนั้นให้นำหลักฐานมายื่นต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนของมหาวิทยาลัย ในระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ก่อนวันสอบปลายภาคการศึกษา สำหรับภาคการศึกษาปกติ และไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์สำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน โดยรายวิชาที่ขอยกเลิกจะได้รับการบันทึกอักษร “W” ในระเบียบผลการเรียน

หมวด ๗

การเรียนรายวิชานอกหลักสูตร

ข้อ ๒๘ การเรียนรายวิชาใด ๆ นอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนดให้เรียน นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนเพื่อเพิ่มเติมความรู้ได้ โดยการประเมินผลการศึกษาจะกระทำได้ ๓ ลักษณะ ดังนี้

๒๘.๑ ประเมินผลการศึกษาเป็นระดับคะแนน (A, B+, B, C+, C, D+, D หรือ F) ในกรณีนี้สามารถนำหน่วยกิตของรายวิชานั้นมาคำนวณเป็นค่าคะแนนเฉลี่ย (GPA) ของภาคการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและค่าคะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของผลการศึกษาตลอดหลักสูตรได้

๒๘.๒ ประเมินผลการศึกษาแบบไม่เป็นระดับคะแนน (S, U) ในกรณีนี้ไม่สามารถนำหน่วยกิตของรายวิชานั้นมาคำนวณเป็นค่าหน่วยกิตรวมของภาคการศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนและค่าหน่วยกิตสะสมตลอดหลักสูตรได้ ในกรณีที่นักศึกษาได้รับการประเมินผลการศึกษาเป็น U นักศึกษาไม่ต้องเรียนซ้ำอีก

๒๘.๓ การให้ผลการศึกษาเป็นอักษร Au

๒๘.๓.๑ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนแบบเรียนร่วม (Au) ในรายวิชาใดแล้ว จะขอลงทะเบียนเรียนรายวิชานั้นอีก เพื่อให้มีการประเมินผลการศึกษาเป็นระดับคะแนนไม่ได้

๒๘.๓.๒ รายวิชาที่จะสามารถลงทะเบียนเรียนแบบเรียนร่วมได้จะต้องไม่ใช่รายวิชาที่มีภาคปฏิบัติ และจะต้องได้รับอนุญาตจากประธานหลักสูตร และ/หรือหัวหน้าภาควิชา

๒๘.๓.๓ นักศึกษาจะใช้รายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนแบบเรียนร่วมเป็นนุพวิชา (Prerequisite) ของรายวิชาที่ต่อเนื่องกันไม่ได้

๒๘.๓.๔ มหาวิทยาลัยจะไม่นับหน่วยกิตของรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนแบบเรียนร่วม และจะบันทึกผลการเรียนลงในใบรายงานผลการศึกษาว่า “Au” เมื่อผู้สอนตรวจสอบพบว่านักศึกษามีเวลาเรียนเพียงพอ

๒๘.๓.๕ นักศึกษาไม่จำเป็นต้องสอบ หรือทำกิจกรรมใด ๆ ในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียนแบบเรียนร่วม

๒๘.๓.๖ นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาต่างประเทศแบบเรียนร่วมไม่ได้

ข้อ ๒๕ ในการเรียนรายวิชานอกหลักสูตร นักศึกษาต้องชำระค่าหน่วยกิตเช่นเดียวกับการลงทะเบียนเรียนรายวิชาปกติ

หมวด ๘

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ ๓๐ การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

๓๐.๑ มหาวิทยาลัยให้อาจารย์ผู้สอนมีการวัดและประเมินผลทุกรายวิชาที่มีการเรียนการสอนในแต่ละภาคการศึกษา โดยการวัดและประเมินผลต้องทำตลอดภาคการศึกษา และจัดให้มีการสอบปลายภาค โดยกำหนดคะแนนเก็บระหว่างภาค อยู่ระหว่างร้อยละ ๕๐ - ๘๐

๓๐.๒ การประเมินผลรายวิชาในระบบที่มีค่าระดับคะแนน ให้แสดงผลการศึกษาเป็นตัวอักษร ซึ่งมีความหมายของระดับคะแนน และค่าระดับคะแนน เป็น ๘ ระดับ ดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมายของผลการเรียน	ค่าระดับคะแนน
A	ดีเยี่ยม	๔.๐
B ⁺	ดีมาก	๓.๕
B	ดี	๓.๐
C ⁺	ดีพอใช้	๒.๕
C	พอใช้	๒.๐
D ⁺	อ่อน	๑.๕
D	อ่อนมาก	๑.๐
F	ตก	๐.๐

การประเมินผลรายวิชาตามระบบนี้ ระดับคะแนนที่ถือว่าสอบได้ ต้องไม่ต่ำกว่า D ถ้า นักศึกษาได้ระดับคะแนนในรายวิชาใด เป็น F ต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ จนกว่าจะสอบได้ ยกเว้น รายวิชาเลือก ให้สามารถเปลี่ยนไปลงทะเบียนเรียนรายวิชาอื่นที่อยู่ในหมวดหรือกลุ่มเดียวกันแทนได้

สำหรับการประเมินผลรายวิชาการเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และรายวิชาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ถ้านักศึกษาได้ระดับคะแนนต่ำกว่า C ถือว่า ตก และต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ หากได้รับการประเมินต่ำกว่า C เป็นครั้งที่สอง ถือว่าพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

๓๐.๓ การประเมินผลรายวิชาในระบบไม่มีค่าระดับคะแนน ใช้สัญลักษณ์การประเมินเป็นตัวอักษร ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

ระดับการประเมิน	ความหมายของการประเมิน
S (Satisfactory)	หมายความว่า ผลการศึกษาเป็นที่พอใจ หรือ ผ่าน
U (Unsatisfactory)	หมายความว่า ผลการศึกษาไม่เป็นที่พอใจ หรือ ไม่ผ่าน

๓๐.๔ การแสดงผลการศึกษารายวิชาที่ยังมิได้ประเมินผลการศึกษา หรือไม่มีการประเมินผล ให้แสดงด้วยตัวอักษร ดังนี้

อักษร	หมายความว่า	ความหมายของผลการศึกษา
I (Incomplete)	หมายความว่า	การประเมินผลไม่สมบูรณ์ (ขาดการประเมินผลงานระหว่างภาค)
I ¹ (Incomplete)	หมายความว่า	การประเมินผลไม่สมบูรณ์ (ขาดสอบปลายภาค)
Au (Audit)	หมายความว่า	ลงทะเบียนเรียนแบบเรียนร่วมหรือลงทะเบียนเรียนในฐานะผู้ร่วมฟัง โดยไม่มีการประเมินผล และนักศึกษาใช้เวลาเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
W (Withdraw)	หมายความว่า	ลงทะเบียนเรียนแล้วยกเลิกการเรียน รายวิชานั้น เมื่อพ้นกำหนดเวลาเพิ่ม-ถอนแล้ว โดยให้ดำเนินการก่อนกำหนดสอบปลายภาค ไม่น้อยกว่า ๒ สัปดาห์ สำหรับภาคการศึกษาปกติและไม่น้อยกว่า ๑ สัปดาห์ สำหรับภาคการศึกษาฤดูร้อน
P (In progress)	หมายความว่า	การเรียนการสอนยังไม่สิ้นสุด

๓๐.๕ การให้อักษร I หรือ I¹ ในรายวิชาใด ๆ กระทำได้ในกรณี ดังนี้

๓๐.๕.๑ นักศึกษาไม่สามารถเข้าสอบได้ เนื่องจากป่วยโดยมีใบรับรองแพทย์ หรือมีเหตุผลสุดวิสัยที่มีหลักฐานมาแสดง ให้แสดงผลการศึกษเป็น “I”

๓๐.๕.๒ อาจารย์ผู้สอน ประธานหลักสูตร หัวหน้าภาควิชา และ/หรือ คณบดีเห็นควรให้รอผลการศึกษา อันเนื่องมาจากนักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งของรายวิชานั้นยังไม่สมบูรณ์ ให้แสดงผลการศึกษเป็น “I”

๓๐.๖ นักศึกษาที่ขาดสอบปลายภาคทุกประเภท จะต้องมาดำเนินการยื่นคำร้องที่งานทะเบียนและประมวลผล เพื่อขอสอบปลายภาคภายในเวลา ๒ สัปดาห์ นับจากวันสุดท้ายของการสอบตามตารางสอบที่กำหนด และจะต้องชำระค่าขอสอบตามระเบียบของมหาวิทยาลัย โดยงานทะเบียนและประมวลผลจะจัดสอบให้กับนักศึกษาที่ยื่นคำร้องภายในเวลา ๒ สัปดาห์

๓๐.๖) นักศึกษาจะต้องดำเนินการขอเปลี่ยนอักษร I เป็นระดับคะแนน หรือ อักษร S ภายในภาคการศึกษาปกติถัดไปที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้ว ให้อาจารย์ผู้สอน ประเมินผลการศึกษาจากคะแนนที่มีอยู่ทั้งหมด เป็นระดับคะแนนตามระบบประเมินผล หรือเป็นอักษร S หรือ U แล้วแต่กรณี

๓๐.๗) การให้อักษร W นอกจากกรณีของการยกเลิกรายวิชาหนึ่งรายวิชาใดตาม คำนิยามภายในข้อ ๓๐.๔ แล้ว อาจให้อักษร W ได้ในกรณีต่อไปนี้

๓๐.๗.๑) นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาแบบเรียนร่วม ในฐานะผู้ร่วมฟัง (Au) โดยไม่มีการประเมินผล แต่มีเวลาในการเรียนน้อยกว่าร้อยละ ๘๐

๓๐.๗.๒) นักศึกษาถูกสั่งพักการศึกษา หรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยทุกรายวิชาในภาคการศึกษานั้น

๓๐.๗.๓) มหาวิทยาลัยอนุมัติให้นักศึกษาถอนรายวิชาทุกรายวิชา

ข้อ ๓๑) การนับหน่วยกิตสะสม

๓๑.๑) ให้นับหน่วยกิตสะสมเฉพาะรายวิชาที่ได้รับการประเมินเป็นระดับคะแนนหรือ สัญลักษณ์ S, U โดยไม่รวมรายวิชาที่ต้องเรียนเพิ่ม เพื่อปรับพื้นฐาน ตามมติของคณะกรรมการบริหาร หลักสูตร

๓๑.๒) การคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย และค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมให้นำเอา ผลคูณของจำนวนหน่วยกิตกับค่าระดับคะแนนของทุกรายวิชาบวกกันแล้วหารด้วยผลรวมของหน่วยกิต ของรายวิชาทั้งหมด ผลของการหาร ให้มีทศนิยม ๒ ตำแหน่ง โดยไม่ปัดเศษ

ข้อ ๓๒) การเรียนซ้ำและการเรียนเพิ่ม

๓๒.๑) รายวิชาบังคับในหลักสูตร ที่นักศึกษาได้รับผลการประเมินเป็นระดับคะแนน F หรือได้รับการประเมินเป็นอักษร U นักศึกษาต้องเรียนรายวิชานั้นซ้ำอีก เพื่อให้ได้รับการประเมินเป็น ระดับคะแนนอื่น หรือ สัญลักษณ์ S

๓๒.๒) กรณีที่มีความจำเป็นต้องเลือกเรียนรายวิชาอื่นแทน จะต้องได้รับอนุมัติจาก คณะกรรมการบริหารหลักสูตร หรือคณะกรรมการบริหารภาควิชา แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ให้เป็นไปตาม ข้อกำหนดของหลักสูตร

๓๒.๓) นักศึกษาที่เรียนรายวิชาครบถ้วนตามข้อกำหนดของหลักสูตรแล้ว แต่มีค่า ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ถึงเกณฑ์การจบหลักสูตร (๒.๐๐) ให้เลือกเรียนรายวิชาใด ๆ ในหลักสูตรที่ มหาวิทยาลัยเปิดสอน ซึ่งเป็นรายวิชาที่ไม่เคยลงทะเบียนเรียนมาก่อน เพื่อเพิ่มค่าระดับคะแนน เฉลี่ยสะสมให้สูงขึ้นจนถึงเกณฑ์การจบหลักสูตรได้ ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก อาจารย์ที่ปรึกษา และได้รับอนุมัติจากอาจารย์ผู้สอน

ข้อ ๓๓ ขั้นตอนการประเมินผลการศึกษา

๓๓.๑ ให้คณะกรรมการประจำคณะร่วมกันพิจารณาผลการวัดและประเมินผล การศึกษาของรายวิชาต่าง ๆ ที่เปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ตามปฏิทินวิชาการของมหาวิทยาลัย และ ให้คณบดีเป็นผู้ลงนามรับรองผลการประเมินผลการศึกษารายวิชาที่อยู่ในความรับผิดชอบของคณะ

๓๓.๒ ให้แต่ละคณะรายงานผลของการวัดและประเมินผลการศึกษาในแต่ละภาค การศึกษาต่อคณะกรรมการบริหารวิชาการเพื่อพิจารณาและกลั่นกรองการประเมินผลการศึกษา หลังจากนั้น จึงมอบให้งานทะเบียนและประมวลผลนำไปคิดคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ย และระดับคะแนนเฉลี่ย สะสมตามลำดับ

หมวด ๘

การลงโทษนักศึกษาที่ทุจริตในการสอบ

ข้อ ๓๔ นักศึกษาซึ่งทุจริตในการสอบจะได้รับโทษสถานใดสถานหนึ่งหรือหลายสถาน ดังนี้

๓๔.๑ ได้รับระดับคะแนน F ในรายวิชาที่นักศึกษากระทำการทุจริต

๓๔.๒ ได้รับระดับคะแนน F ทุกรายวิชาในภาคการศึกษาที่นักศึกษากระทำการทุจริต

ข้อ ๓๕ ให้มหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นสอบสวนข้อเท็จจริง และพิจารณาโทษตาม ข้อ ๓๔ แก่นักศึกษาซึ่งทุจริตในการสอบ เพื่อเสนอให้มหาวิทยาลัยสั่งลงโทษต่อไป

หมวด ๑๐

การลาของนักศึกษา

ข้อ ๓๖ การลาของนักศึกษา กระทำได้ในกรณีต่อไปนี้

๓๖.๑ การลาเพื่อไม่เข้าชั้นเรียน

นักศึกษาที่มีกิจจำเป็น หรือป่วย ไม่สามารถเข้าเรียนในชั่วโมงเรียนได้ จะต้อง ยื่นใบลา เพื่อขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอน

๓๖.๒ การลาพักการศึกษา

นักศึกษาที่มีการเจ็บป่วยหรือกิจจำเป็นพิเศษเป็นเวลานาน ให้สามารถลาพัก การศึกษาได้ ตามเงื่อนไข ดังนี้

๓๖.๒.๑ นักศึกษาใหม่ที่มาวิทยาลัยเพิ่งรับเข้าศึกษา ไม่มีสิทธิลาพัก การศึกษาในภาคการศึกษาแรก ยกเว้นการเจ็บป่วยที่แพทย์ให้การรับรอง หรือนักศึกษาผู้นั้นจะได้รับ อนุมัติจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษ

๓๖.๒.๒ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษา ปกติ หากมีความประสงค์จะลาพักการศึกษาลดภาคการศึกษาหรือมากกว่า จะต้องแจ้งให้มหาวิทยาลัยทราบเป็นลายลักษณ์อักษร โดยให้ยื่นใบลาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานหลักสูตร/หัวหน้าภาควิชา ถึงคณบดี เพื่อพิจารณาอนุมัติ และนำส่งสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐาน

๓๖.๒.๓ นักศึกษาที่ลาพักการศึกษา หรือถูกสั่งพักการศึกษา ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บเป็นรายภาคการศึกษา แต่ต้องชำระค่ารักษาสุขภาพการเป็นนักศึกษาทุกภาคการศึกษาที่ลาพัก ยกเว้นภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนแล้ว

๓๖.๒.๔ การลาพักในระหว่างภาคการศึกษา จะกระทำได้อาจต้องได้รับอนุมัติ ก่อนวันเริ่มสอบปลายภาคของภาคการศึกษานั้น รายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษานั้น จะได้รับการบันทึกเป็นอักษร “W” ในใบประเมินผลการศึกษา

๓๖.๒.๕ การลาพักการศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ ไม่เป็นเหตุให้ขยายระยะเวลาศึกษาออกไป

๓๖.๓ การลาออก

นักศึกษาที่ประสงค์จะลาออกจากการเป็นนักศึกษาให้ยื่นใบลาตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานหลักสูตร และ/หรือ หัวหน้าภาควิชา ถึงคณบดี แล้วเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๓๗ ในระหว่างที่นักศึกษาลาพักการศึกษา หรือนักศึกษาที่ยังไม่ได้รับการอนุมัติให้ลาออกจากการเป็นนักศึกษา ให้ถือว่ายังมีสภาพเป็นนักศึกษาอยู่ และนักศึกษาผู้นั้นจะต้องปฏิบัติตามระเบียบต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยทุกประการ

หมวด ๑๑

การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ ๓๘ นักศึกษาจะฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษา ในกรณีต่อไปนี้

๓๘.๑ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาโดยระเบียบการวัดผล

๓๘.๑.๑ ไม่ลงทะเบียนเรียนภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดและไม่รักษาสุขภาพการเป็นนักศึกษา

๓๘.๑.๒ ไม่สำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

๓๘.๑.๓ โอนไปเป็นนักศึกษาของสถาบันการศึกษาอื่น

๓๘.๑.๔ สำเร็จการศึกษา

๓๘.๑.๕ ยื่นใบลาออก และได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยแล้ว

๓๘.๑.๖ มีผลการศึกษาย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อศึกษามาแล้วครบสองภาคการศึกษาปกติ มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมทั้งหมดไม่ถึง ๑.๖๐

(๒) เมื่อเข้าศึกษาครบสี่ภาคการศึกษาปกติ หกภาคการศึกษาปกติ และแปดภาคการศึกษาปกติ แล้ว มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมทั้งหมดไม่ถึง ๑.๘๐

(๓) เรียนได้หน่วยกิตครบตามหลักสูตร และใช้เวลาในการศึกษาครบตามข้อ ๑๘ แล้ว แต่ได้ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๐๐

๓๘.๒ การฟื้นฟูสภาพการเป็นนักศึกษาโดยผลของกฎหมาย ในกรณีต่อไปนี้

๓๘.๒.๑ ตาย

๓๘.๒.๒ แข็งความเท็จ ปกปิดความจริง หรือใช้หลักฐานการศึกษาปลอมเพื่อประกอบการพิจารณารับเข้าเป็นนักศึกษา

๓๘.๒.๓ ถูกลงโทษทางวินัยให้ออกหรือไล่ออกจากมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๘ การฟื้นฟูสภาพของนักศึกษาภาคปกติ ตามข้อ ๓๘.๑ จะกระทำเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติ ในระบบทวิภาค สำหรับผลการศึกษภาคฤดูร้อนให้นำไปรวมกับผลการศึกษาในภาคการศึกษาปกติถัดไป ที่นักศึกษาผู้นั้นลงทะเบียนเรียน ยกเว้นผู้ที่จบการศึกษาภาคฤดูร้อน

หมวด ๑๒

การเทียบโอนผลการเรียนรายวิชาและการยกเว้นการเรียนรายวิชา

ข้อ ๔๐ ผู้มีสิทธิขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชาและขอยกเว้นการเรียนรายวิชา ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติดังนี้

๔๐.๑ เป็นผู้มีความรู้พื้นฐานการศึกษาของระดับที่ขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา ตามที่กำหนดในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

๔๐.๒ เป็นหรือเคยเป็นนักศึกษามาในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หรือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษารับรอง

ข้อ ๔๑ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา มีดังนี้

๔๑.๑ เป็นรายวิชาหรือชุดวิชาในหลักสูตรระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง

๔๑.๒ ในกรณีที่ขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา ในหลักสูตรของสถาบันราชภัฏ หรือมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีรหัสวิชาและคำอธิบายรายวิชาตรงกัน รวมทั้งมีจำนวนหน่วยกิตเท่ากัน ซึ่ง

ได้รับการประเมินผลการเรียนไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน C ให้สามารถนำค่าหน่วยกิต และค่าระดับคะแนน มาคำนวณเป็นผลการศึกษาได้

๔๑.๓ การขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา จะทำได้ไม่เกินกว่า ๓ ใน ๔ ของ หลักสูตรที่สมัครเข้าศึกษา และจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (๔ ปี หรือ ๕ ปี) และไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับหลักสูตร ปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)

๔๑.๔ ในกรณีที่มหาวิทยาลัยเปิดหลักสูตรใหม่ นักศึกษาจะขอเทียบโอนผลการเรียน รายวิชาได้ไม่เกินกว่าชั้นปี และภาคการศึกษาที่ได้รับอนุญาตให้เข้าศึกษาตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบแล้ว

๔๑.๕ รายวิชาหรือชุดวิชาที่จะนำมาขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา ในหมวดวิชา เฉพาะด้าน ต้องสอบได้มาแล้วไม่เกิน ๘ ปี โดยนับจากวันที่สำเร็จการศึกษา หรือจากภาคการศึกษา สิ้นสุดท้ายที่มีผลการเรียน จนถึงวันที่รับบุคคลนั้นเข้าศึกษา

๔๑.๖ การขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชาในหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งจะกระทำได้ เพียงครั้งเดียวเท่านั้น

ข้อ ๔๒ หลักเกณฑ์ในการขอยกเว้นการเรียนรายวิชา มีดังนี้

๔๒.๑ เป็นรายวิชาหรือชุดวิชาที่มีรหัสวิชาและคำอธิบายรายวิชาไม่ตรงกับหลักสูตร ของมหาวิทยาลัย แต่มีเนื้อหาสาระครอบคลุมไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของรายวิชาหรือชุดวิชาที่ขอยกเว้น

๔๒.๒ เป็นรายวิชาหรือชุดวิชาที่ได้รับการประเมินผลการเรียนไม่ต่ำกว่าระดับคะแนน C หรือได้รับการประเมินเป็นสัญลักษณ์ S, P หรือ G

๔๒.๓ การขอยกเว้นการเรียนรายวิชา จะทำได้ไม่เกินกว่า ๓ ใน ๔ ของหลักสูตรที่ สมัครเข้าศึกษา และจะต้องใช้เวลาศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า ๑ ปีการศึกษา สำหรับหลักสูตร ปริญญาตรี (๔ ปี หรือ ๕ ปี) และไม่น้อยกว่า ๑ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)

๔๒.๔ รายวิชาหรือชุดวิชาที่นำมาขอยกเว้นการเรียนรายวิชา ผู้ขอสามารถขอเทียบ เป็นจำนวนหน่วยกิตได้ ตามที่คณะกรรมการของมหาวิทยาลัยประเมินให้ แต่ไม่สามารถนำมาคำนวณ เป็น ค่าระดับคะแนนเฉลี่ย หรือค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมได้

๔๒.๕ มหาวิทยาลัยจะยกเว้นการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป และ/หรือรายวิชาบุพวิชา (prerequisite) ทั้งหมดให้กับผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ที่สมัครเข้าศึกษาในหลักสูตรระดับ ปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย

๔๒.๖ ในกรณีที่ผู้ขอนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากการศึกษานอกระบบการ ศึกษาตามอัธยาศัย การฝึกอบรม การฝึกอาชีพ หรือการปฏิบัติงานในสถานประกอบการ มาขอเทียบเพื่อกยกเว้นการเรียนรายวิชาในหลักสูตร ให้ผู้ขอนำหลักฐานที่แสดงถึงประสบการณ์การเรียนรู้ และผล

สัมฤทธิ์หรือสมรรถนะที่ตรงตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยอาจให้มีการประเมินภาคทฤษฎี หรือภาคปฏิบัติ หรือทั้ง ๒ ลักษณะ

๔๒.๗ ในกรณีที่ผู้ขอต้องการเทียบประสบการณ์ในการทำงานเพื่อขอยกเว้นการเรียน รายวิชาเตรียมฝึกประสบการณ์วิชาชีพ หรือ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ จะต้องเป็นผู้ที่สามารถนำ หลักฐานมาแสดงถึงสมรรถนะในวิชาชีพนั้น ๆ และจะต้องเป็นผู้ที่ผ่านการทำงานในวิชาชีพนั้น ๆ ใน สถานประกอบการมาแล้วไม่น้อยกว่า ๓ ปี

ข้อ ๔๓ ผู้ขอยกเว้นการเรียนรายวิชาหรือขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา ต้องกระทำภายใน กำหนดเวลาที่มหาวิทยาลัยแจ้งให้ทราบในแต่ละภาคการศึกษา

ข้อ ๔๔ ในการขอยกเว้นการเรียนรายวิชา หรือการขอเทียบโอนผลการเรียนรายวิชา นักศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

ข้อ ๔๕ นักศึกษาที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียนรายวิชาที่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยม ส่วน นักศึกษาที่ได้รับการยกเว้นการเรียนรายวิชาไม่มีสิทธิได้รับปริญญาเกียรตินิยม

ข้อ ๔๖ การบันทึกผลการเรียนรายวิชาที่ได้รับการเทียบโอนผลการเรียน ให้บันทึกเป็นระดับ คะแนน และค่าระดับคะแนน ส่วนการบันทึกผลการเรียนรายวิชาที่ได้รับการพิจารณาให้ยกเว้นการเรียน ให้บันทึกเป็นอักษร "S"

หมวด ๑๓

การขอโอนย้ายหลักสูตร และสาขาวิชา ของนักศึกษา

ข้อ ๔๗ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง มีสิทธิที่จะขอโอนย้ายไปศึกษาหลักสูตร หรือสาขาวิชาอื่น ทั้งภายในคณะเดิมหรือต่างคณะได้

ข้อ ๔๘ การขอโอนย้ายหลักสูตรและสาขาวิชาไปต่างคณะ มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๔๘.๑ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา ประธานหลักสูตร หัวหน้า ภาควิชา และคณบดีของคณะเดิมก่อน

๔๘.๒ ประธานหลักสูตร หัวหน้าภาควิชา และคณบดีของคณะที่จะรับโอนย้ายจะเป็น ผู้พิจารณาอนุมัติรับเข้าศึกษา

๔๘.๓ มีระยะเวลาที่ต้องศึกษาอยู่ในสาขาวิชาที่โอนย้ายเข้า ก่อนจบการศึกษาและมี สิทธิขอรับปริญญา ดังนี้

๔๘.๓.๑ ไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาปกติ สำหรับหลักสูตร ๕ ปี

๔๘.๓.๒ ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษาปกติ สำหรับหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี และหลักสูตรปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)

ข้อ ๔๘ การขอโอนย้ายหลักสูตรและสาขาวิชาภายในคณะเดิม มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

๔๘.๑ ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และประธานหลักสูตรเดิม

๔๘.๒ ประธานหลักสูตรและ/หรือหัวหน้าภาควิชาที่จะรับโอนย้าย เป็นผู้พิจารณาอนุมัติรับเข้าศึกษา

๔๘.๓ มีระยะเวลาศึกษาอยู่ในหลักสูตรและสาขาวิชาที่โอนย้ายเข้า ไม่น้อยกว่าสองภาคการศึกษาปกติ ก่อนจบการศึกษา จึงมีสิทธิขอรับปริญญา สำหรับการศึกษหลักสูตร ๕ ปี

๔๘.๔ มีระยะเวลาศึกษาอยู่ในหลักสูตรและสาขาวิชาที่โอนย้ายเข้า ไม่น้อยกว่าหนึ่งภาคการศึกษาปกติ ก่อนจบการศึกษา จึงมีสิทธิขอรับปริญญา สำหรับการศึกษหลักสูตรปริญญาตรี ๔ ปี และปริญญาตรี (ต่อเนื่อง)

ข้อ ๕๐ การโอนย้ายสาขาวิชาทั้งภายในคณะและต่างคณะ จะกระทำได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ ๕๑ การเทียบหรือโอนย้ายรายวิชา ให้ประธานหลักสูตร หัวหน้าภาควิชา และคณะกรรมการวิชาการคณะที่จะรับโอนเป็นผู้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

ข้อ ๕๒ รายวิชาที่เคยศึกษามาทั้งในหลักสูตร และสาขาวิชาเดิม ให้สามารถนำหน่วยกิตและระดับคะแนนทั้งหมดมาคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมในหลักสูตรและสาขาวิชาใหม่ได้

ข้อ ๕๓ คำร้องขอโอนย้ายหลักสูตรและสาขาวิชาทั้งภายในคณะและต่างคณะที่ได้รับอนุมัติแล้ว จะต้องนำมาขึ้นที่สำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน ก่อนเริ่มภาคการศึกษาปกติที่จะขอโอนย้าย ไม่น้อยกว่าสองสัปดาห์

ข้อ ๕๔ การโอนย้ายหลักสูตรและสาขาวิชาทั้งภายในคณะหรือต่างคณะจะสมบูรณ์ ก็ต่อเมื่อได้ชำระค่าธรรมเนียมการโอนย้ายหลักสูตรและสาขาวิชาตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด และได้รับการเปลี่ยนรหัสประจำตัวนักศึกษาใหม่แล้ว

ข้อ ๕๕ หลักสูตรและระยะเวลาการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตร

หมวด ๑๔

การอนุมัติปริญญาและการให้เหรียญรางวัลเรียนดี

ข้อ ๕๖ การแสดงความจำนงขอสำเร็จการศึกษา

๕๖.๑ ในภาคการศึกษาสุดท้ายที่นักศึกษาจะสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องยื่น คำร้องที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาต่อสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียน โดยผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา และประธานหลักสูตร ภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๕๖.๒ นักศึกษาที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อขออนุมัติให้ได้รับปริญญา จะต้องมีความคุณสมบัติ ดังนี้

๕๖.๒.๑ ต้องเรียนรายวิชาต่าง ๆ ครบถ้วน ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขของหลักสูตรหรือสาขาวิชานั้น และต้องไม่มีรายวิชาบังคับใดของหลักสูตรที่ได้รับผลการประเมินเป็น I หรือ P

๕๖.๒.๒ ต้องได้รับค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า ๒.๐๐

๕๖.๒.๓ เป็นผู้มีความประพฤติและศักดิ์ศรีของนักศึกษาในด้านคุณธรรมจริยธรรม ก่อปรกับเป็นผู้มีสำนึกและแสดงออกซึ่งวัฒนธรรมอันดี

ข้อ ๕๗ ให้คณะกรรมการบริหารวิชาการพิจารณา และตรวจสอบผลการคิดคำนวณค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาที่เรียนครบหลักสูตร เพื่อนำเสนอต่อสภาวิชาการให้พิจารณาและอนุมัติผลการศึกษา โดยพิจารณาจากคุณสมบัติตามข้อ ๕๖.๒ แห่งข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๘ ให้สภาวิชาการเป็นผู้พิจารณา และนำเสนอชื่อนักศึกษาผู้สมควรได้รับปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาและอนุมัติให้ได้รับปริญญาบัตรต่อไป

การได้รับปริญญาเกียรตินิยมให้เป็นไปตามความในข้อ ๔๕ และ ข้อ ๕๙ แห่งข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๙ การให้ปริญญาเกียรตินิยมจะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๕๙.๑ ได้รับค่าระดับคะแนนไม่ต่ำกว่า C และไม่เคยได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาใด ๆ ตลอดหลักสูตร

๕๙.๒ ใช้เวลาศึกษาภายในระยะเวลาที่กำหนดตามแผนการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

๕๙.๓ เป็นผู้มีความประพฤติดี และไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษา

๕๙.๔ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมที่สภาวิชาการจะเสนอชื่อเพื่อขออนุมัติปริญญาเกียรตินิยมเป็น ดังนี้

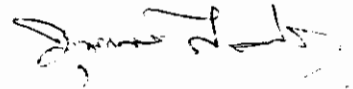
๕๙.๔.๑ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ ๓.๖๐ ขึ้นไป จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง

๕๙.๔.๒ ค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง ๓.๒๕ ถึง ๓.๕๙ จะได้รับปริญญาเกียรตินิยมอันดับสอง

ข้อ ๖๐ การให้เหรียญรางวัลเรียนดีประจำปีแก่นักศึกษา จะดำเนินการในกรณีต่อไปนี้

มหาวิทยาลัยจะให้รางวัลเรียนดีเป็นเหรียญทองแก่นักศึกษาที่จบการศึกษาและมีผลการศึกษาเป็นค่าระดับคะแนนสูงสุดของหลักสูตร โดยนักศึกษาผู้นั้นต้องมีค่าระดับคะแนนของทุกรายวิชาไม่ต่ำกว่า C และไม่ได้รับอักษร U ในรายวิชาใด ๆ รวมถึงมีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมแต่ละภาคการศึกษาและทุกภาคการศึกษารวมกันไม่น้อยกว่า ๓.๖๐ อีกทั้งเป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย และไม่เคยถูกลงโทษทางวินัยนักศึกษา

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๕

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชุมพล ศิลปอาชา)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี